

Et recordo

Un relat de: [Nefertiti](#)

No puc, em costa fer-me la idea de que quan entri per la porta tu ja no hi seràs. Que tu, a diferència de la Xispa, no podràs venir a saludar-me amb el teu pas tranquil, movent la cueta i uns ulls fixes colossals.

Són molts anys i són moltes les aventures, moments i anècdotes amb les quals ens has obsequiat, i saps? No quedaran a l'oblit, doncs seran sempre molt presents als nostres cors.

De sobte una llàgrima em cau davall la galta. Suposo que és una senyal de que t'enyoro i que de nou m'encantaria poder fondre les meves mans en el teu suau pelatge i regalar-te aquells massatges que tant t'agradaven... Però aquests records són veritables presents que atresoraré al meu cor.

Quan es faci de nit buscaré l'estrella més brillant del cel. Sé que aquella seràs tu!

Descansa en pau Fito!